

[Bertel Dahlgaard.]

Men overfor alle tænkelige muligheder er der een ting, der for Danmark står fast, nemlig at vi må sætte alt ind på at styrke landets konkurrenceevne. Det er erhvervenes og organisationernes, det er regeringens og folketingets opgave. For erhvervene betyder det moderniseringer, rationaliseringer, øget samarbejdsvilje mellem arbejdere og funktionærer og arbejdsgivere og større bevægelighed på arbejdsmarkedet. Jeg lagde mærke til, at den socialdemokratiske ordfører sagde: en større bevægelighed på arbejdsmarkedet forudsætter en høj og stabil beskæftigelse. Jeg tror, det ærede medlem, hr. Poul Hansen (Kalundborg) ved nærmere overvejelse vil erkende, at forholdet er lige det omvendte: at betingelsen for fuld beskæftigelse er, at der findes en tilstrækkelig bevægelighed på arbejdsmarkedet.

For regering og folketing er opgaven at støtte alle de kræfter, der trækker i den retning, jeg her har nævnt. Her kommer i første række arbejdet for at udnytte alle eksportmuligheder på gamle og nye markeder. Vort eksportkreditsystem bør udvikles, så det også giver vore specialiserede mindre virksomheder en større chance. Jævnside med udnyttelsen af eksportmarkederne må gå liberaliseringens fortsættelse. Vi taler nok om her i landet, at vi har liberaliseret 76 pct. af vor import, men dette tal dækker jo over en liberalisering af ca. 95 pct. for råstoffer, 80 pct. for fødemidler og foderstoffer og kun 60 pct. for færdigvarer, d. v. s., at de 40 pct., der her ikke er liberaliseret, omfatter størstedelen af vort hjemmemarked, som altså i omfattende grad er unddraget konkurrence udefra.

I denne forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede handelsminister, om hun forbereder en videre afvikling af deponeringsordningen. Den højtærede handelsminister har jo præsenteret sig som forbrugernes minister, og hun er selvfølgelig derfor opmærksom på, at deponeringsordningen betyder en ikke ubetydelig fordyrelse af de pågældende varer, og endvidere, at den i foråret påbegyndte afvikling af deponeringen synes i alle henseender at have været forsvarlig.

I forbindelse med vore produktions- og eksportinteresser glædede det mig meget, at regeringen giver tilsagn om, at de resterende Marshallmidler skal anvendes til finansiering af produktionsfremmende moderniseringer, og på en sådan måde, at der herigennem skabes, hvad vi kalder revolverende fonds — som en stadig rindende kilde til styrkelse af fremskridtene indenfor erhvervslivet.

Må jeg slutte med at sige, at vi har i de sidste måneder glædet os over, at arbejdsløsheden har været mindre end i lange tider; men her bør vi jo ikke glemme, at den ringe arbejdsløshed må ses i lyset af, at 30 000—40 000 mand af landets bedste arbejdskraft er beskæftiget ved uproduktivt arbejde gennem militære indkaldelser og beskæftigelse indenfor rustningsområdet. Det er en beskæftigelse, som ikke skaber nye værdier eller nyt arbejde, det er netop ikke det, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) talte om og lyste efter: produktiv beskæftigelse. Det radikale venstre vil meget håbe, at regeringen også lader dette indgå i det billede, den danner sig af landets fremtidsmuligheder.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Aksel Møller påtalte i går to mangler ved denne debat. Det ærede medlem fandt, at det var en mangel, at debatten bliver hugget over i to dele ved, at man skyder nogle dage ind mellem ordførernes taler og regeringens svar. Jeg kan kun give det ærede medlem ret, men hvis jeg ikke husker meget fejl, har man også haft den praksis under den afgæede regering, og så får man da håbe, at dette ikke er et synspunkt, det ærede medlem hr. Aksel Møller har anlagt, blot fordi han er kommet i formel opposition, men at det er udtryk for en virkelig omvendelse.

Den anden anke, det ærede medlem hr. Aksel Møller rettede mod debatten, var tendensen hos ordførerne til at tale efter manuskript. Jeg har let ved at imødekomme det ærede medlems ønske om ikke at benytte manuskript, men jeg kan ikke love, at hele min tale bliver så koncentreret og flydende som de sidste 10 minutter af det ærede medlem hr. Aksel Møllers tale, der virkelig var så koncentreret og flydende, at hvis man ikke måtte vide bedre, fik